यजमानो मा त्वाहिंसीर्मा मा हिꣳसीरित्युपविशतीति। हे आसन्दि त्वं स्योना सुखकरी भूत्वा मां प्रत्यासीद। तथा सुषदा सुष्ठु उपवेशनयोग्या सती मां प्रत्यासीद प्राप्नुहि। मदीयो देहस्त्वां मा हिनस्तु। त्वदीयस्वरूपमपि मां मा हिनस्तु॥

कल्पः। निषसाद धृतव्रत इत्यासीनमनुमन्त्रयत इति। पाठस्तु, "निषसाद धृतव्रतो वरुणः। पस्त्यास्वा [१]। साम्राज्याय सुक्रतुः" इति। अयं यजमानो धृतव्रतः स्वीकृतनियमः वरुणः फलप्रतिबन्धक-पापनिवारको भूत्वा साम्राज्यं कर्त्तुं सुक्रतुः शोभनसङ्कल्पः सन् पस्त्यासु गृहसमानेष्वासन्दीस्थानेषु आनिषसाद सर्व्वत उपविष्टवान्॥

कल्पः। तस्यां प्राङ्मुखमासीनं प्रत्यङ्मुखस्तिष्ठन् अश्विनः सम्पातैरभिषिञ्चति, देवस्य त्वेति। पाठस्तु, "देवस्य त्वा सवितुः प्रसवे। अश्विनोर्बाहुभ्याम्। पूष्णो हस्ताभ्याम्। अश्विनोर्भैषज्येन*। तेजसे ब्रह्मवर्चसायाभिषिञ्चामि" इति। सवितुर्देवस्य प्रेरणे सति अश्विसम्बन्धिभ्यां बाहुभ्यां, पूषसम्बन्धिभ्यां हस्ताभ्याम् अश्विनोः सम्बन्धिना सम्पादितेन औषधरूपेण कान्ति-ब्रह्मवर्चससिद्ध्यर्थं यजमानं त्वामभिषिञ्चामि॥

---

* एतत्पुस्तकस्थयोरश्विनोर्भैषज्येन, तेजसे ब्रह्मवर्चसायेत्येतयोर्द्वयोः ऋचोः स्थाने सरस्वत्यै, वीर्यायान्नाद्याय इति, पुनः सरस्वत्यै भैषज्येन, वीर्यायान्नाद्यायेत्येतयोर्द्वयोः ऋचोः स्थाने अश्विनोर्भैषज्येन तेजसे ब्रह्मवर्चसायेति विपर्यस्तपाठः क्वापि दृश्यते।